

то виждаме днесъ. Въ своето развитие човѣкътъ е миналъ презъ нѣколко епохи, всѣка отъ които е оставила въ недрата на земята останки, които показватъ, какъ хората сж живѣли преди десетки хиляди години, какъ е било уредено семейството имъ, какъ сж се решавали спороветъ помежду имъ, какъ сж празнували и сж се веселили, какъ сж търгували и воювали и, най-после, какъ сж се отнасяли къмъ околната природа и небеснитѣ простори.

Отъ научнитѣ изследвания се е установило, че въ развитието си човѣкъ е миналъ презъ два главни периода. Първиятъ обхваща времето отъ появата на човѣка върху земята и трае до появата на писмото. Този периодъ е продължилъ много хиляди години и го наричатъ предисторически. Вториятъ, по-новиятъ периодъ — историческиятъ, започва отъ появата на писмото и трае до днесъ.

Отъ времето, когато човѣкъ се е появилъ на земята, до появата на писмото сж изтекли много десетки хилядолѣтия. Презъ този грамаденъ периодъ обаче човѣчеството не е останало на едно и сжщо мѣсто въ развитието си. Макаръ и бавно, то е правѣло постепенно крачки напредъ въ пѣтя на напредъка, всѣка отъ които го е водила къмъ по-високо развитие и усъвършенствуване.

Изпърво предисторическиятъ човѣкъ не е познавалъ металитъ и не е могълъ да ги използва. Необходимитѣ си сѣчва той правѣлъ отъ дърво, камъкъ, кости и рога отъ животни, кремъкъ и др. Отъ всички тия материали най-цененъ е билъ камъкътъ и то кремъкътъ — ето защо най-старата епоха отъ културното развитие на човѣчеството наричаме каменна епоха. Тя е траяла най-дълго време — десетки хилядолѣтия.

Отначало човѣкътъ приготвялъ каменнитѣ орждия чрезъ грубо обчукване на кремъка, а по-после се научава да ги оглажда. Ето защо, каменната епоха дѣ-